

138

1767/VII/16

χ. Παλαιολόγη Δημητρίου

978/φ 67ν

σχ. 121 επ., 135, 139 επ.

**Πρακτικό. Επιτροπεία ορφανού. Τύχη «προίκας»
σε περίπτωση β΄ γάμου του συζύγου. «Εξαίρετο».**

^{18/} 1767 τη 16 Ιουλλίου ἤλθεν ἡ Ἀννούτσα Ζαμφιρέλη καί ὁ ἀδελφός
της ^{19/} Γεώργι(ος) καί ἐπροτοστολοῖσαν, διά τό μερτικόν τοῦ Ἀνδρέα ^{20/}
υἱοῦ τοῦ [[ἀδελ¹]] μακαρίτη Βασίλη ἀπό τήν πρότην τήν γυναῖκα ^{21/} τό
πῶς δέν εἶναι εὐχαριστημένοι νά εὗγουν μόνον οὖν(γγρικά) F 600"- ^{22/}
ὁποῦ ἤφερεν ἡ μάνατου, λέγοντες τό πῶς ὁ μακαρίτης Βασίλης ^{23/} ὅταν
ἐδευτεροπανδρεύθηκεν νά τοῦ ἄφησεν παραπάνω ^{24/} καί ἡμποροῦν νά
τό μαρτυρήσουν. ^{25/} προς ἔτι ζητοῦν διά νά γραφθοῦν τά εἰδήσματα τοῦ
σπιτίου ὅλλα ^{26/} καταλεπτῶς καί νά εὗγῃ τό μερτικόν τοῦ παιδιοῦ τοῦ
Ἀνδρέα ^{27/} ἀρχινόντας λοιπόν ἡ κρίσης νά ἔχουν νά θεωριθοῦν ^{28/} τά
ζητήματάτους.

^{29-33/} θωμάς βελλερᾶς νῦν προεστῶς mr, ἰωάννης μαβρουδῆ [χ.γρ.], δι-
μιτρι σοῦφρα, Παλαιολόγης Δημητρί(ου) περτζέπτορας mrφ, Γεώργιος
Ἰωάνν(ου) μάρκ(ου) καπετάνος mr.

στ. 21-22 Το ποσό αυτό ήταν προφανώς η αξία της «προίκας» της μη-
τέρας του σε χρήμα ή εμπόρευμα, που κληρονομούσε το τέκνο της εξ
ολοκλήρου, σε περίπτωση συνάψεως β΄ γάμου του πατέρα μετά τον
θάνατό του.

στ. 23 Το επί πλέον αυτό ποσό υποσχέθηκε ο πατέρας να αφίσει ως
κληρονομιά στο γιο του, ή να του το παραδώσει όταν θα ενηλικιωνόταν,
ως τόκο για την παρακράτηση και χρήση της μητρικής κληνομιάς του,
επειδή συνήψε δεύτερο γάμο².

στ. 24 «να το μαρτυρήσουν»: «να το αποδείξουν», με έγγραφα ή μάρ-
τυρες.

στ. 25-26 Τα πράγματα αξίας («εἰδήσματα») και ο ρουχισμός (τζαβαλι-
κά), κληρονομούνται μόνον από τα τέκνα, εφ'όσον η μητέρα συνάψει
β΄ γάμο (βλ. στην εγγρ. 149 τη διανομή των «εἰδισμάτων»).

1. «ἀδελ<φου>»(;).

2. Βλ. ΕΚΣ, σ. 207-208.